

Kategorie I. (1. – 5. třídy) – dopis literárnímu hrdinovi

3. místo

32. **Matyáš Müller** (5. A, 11 let, ZŠ Tyršova Nymburk)

Dášenka čili život štěněte

Milá Dášenko!

Četl jsem o Tobě knížku a byl jsem pohlcen Tvým psím životem. Samozřejmě, že jsem byl ještě malý kluk a chtěl jsem být psem, ale když jsem vyrostl, tak jsem si to rozmyslel a chtěl jsem být veterinářem. O. K., teď bez legrace. Tedy, když jsem byl ještě malý klučina, tak jsem miloval psy. Chodil jsem po čtyřech, štěkal jsem a další takové nesmysly. Chtěl jsem mít pejška a pak to začalo. Nejdřív jsem vytáhl psí atlas a pořád jsem listoval a chtěl jsem každou rasu, kterou jsem našel. Potom jsem našel Tvoji knížku, představ si, jako bys našla království granulí. No, samozřejmě jsem byl ještě malej a neuměl jsem číst a tak jsem přemluvil mamku a bylo to super. Úplně mě to vtáhlo do psího života. No, a pak přišla ta smutnější zpráva. Byl jsem nadšený, ale mého tátu pokousal vlčák a od té doby se bojí psů. Jestli si myslíš Dášenko, že znáš alespoň ze čtvrtky moje dětství, tak jo. Vrátime se zpět a pokračujeme. Potom jsem přiběhl, doslova přiběhl a řekl jsem: „Můžu mít pejška, ploším?“ a táta řekl: „Psy nejím, já raději králíka.“. No, a tak se mi zastřely smutkem oči. Uběhlo pár let a přemluvil jsem tátu a mámu, že chci králíky a od té doby s nimi běhám venku a hraju si s nimi, jako by byli psi. Podrobněji Ti o nich napíšu příště. Milá Dášenko, doufám, že Ti dopis dojde a posílám Ti krásné pozdravy!

Haf, tvůj Máfa!